

Ο μικρός φίλος DONNA TARTT

ΕΚΔΟΣΕΙΣ «ΔΙΟΠΤΡΑ»

Από τη βραβευμένη με Πούλιτζερ συγγραφέα της «Καρδερίνας» έρχεται ένα απόλυτα καθηλωτικό μυθιστόρημα για την παιδική ηλικία, την αθωότητα και το κακό. Στην πόλη Αλεξάνδρεια της Πολιτείας του Μισισίπι, ανήμερα της Γιορτής της Μπντέρας, ένα μικρό αγόρι, ο Ρόμπιν Κλιβ Ντιφρέσν, βρέθηκε απαγχονισμένο σε ένα δέντρο στην αυλή του σπιτιού του. Δώδεκα χρόνια αργότερα, η δολοφονία του Ρόμπιν παραμένει ανεξιχνίαστη και η οικογένειά του εξακολουθεί να ζει χαμένη στην οδύνη. Έτσι, η αδελφή του Ρόμπιν, η Χάρριετ –ιδιαίτερα ευφυής, απόλυτα αποφοτισμένη και επηρεασμένη σε υπερβολικό βαθμό από τη μυθοπλασία του Κίπλινγκ και του Ρόμπερτ Λούις Στίβενσον–, ξεκινά να ανακαλύψει τον δολοφόνο. Έχοντας τη βοήθεια μόνο του Χίλι, του αγαπημένου της φίλου, περνά τα αυστηρά όρια που περικαρώνουν τις φυλές και τις κάστες της πόλης της και βυθίζεται στην ιστορία των απωλειών της οικογένειάς της.

Παράνομη ζωή MONICA SABOLO

«ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΙΚΟΣΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ»

Βρίκα το θέμα μου. Μια ομάδα νεαρών δολοφονεί έναν οικογενειάρχη για ιδεολογικούς λόγους. Θα έγραφα κάτι εύκολο και θεαματικό, τίποτα δεν ήταν πιο άσχετο μ' εμένα απ' αυτή την ιστορία. Το πιστεύω στ' αλήθεια. Δεν ήξερα ακόμη πως η εποχή της Άμεσης Δράσης ήταν φτιαγμένη με όλα αυτά που με συνιστούν: τη σιωπή, τη μυστικότητα και τον απόηχο της βίας». Παράνομη ζωή είναι πρώτ' απ' όλα η ζωή της Μόνικα Σαμπολό, που ανατράφηκε σε αστικό περιβάλλον, στη σκιά ενός πατέρα με σκοτεινές δραστηριότητες, που εξαφανίστηκε χωρίς την παραμικρή εξήγηση. Είναι επίσης η ζωή των μελών της ακροαριστερής τρομοκρατικής ομάδας Άμεση Δράση, που γίνονται αντικείμενο μιας μυθιστορηματικής έρευνας η οποία θα οδηγήσει την αφηγήτρια στην ανασκόπηση και του δικού της παρελθόντος. Πώς ζεις όταν έχεις διαπράξει ή υποστεί το ανεπανόρθωτο; Τι ξέρουμε γι' αυτούς που πιστεύουμε ότι τους γνωρίζουμε;

Ψεύτης παράδεισος ΘΕΟΦΑΝΩ ΚΑΛΟΓΙΑΝΝΗ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ «ΕΣΤΙΑ»

Τα σπίτια τους έχουν πολλά μικρά δωμάτια, ένα για τον καθένα, με κρεβάτι και παράθυρο κι ένα μικρό κουτί στον τοίχο που το λένε «ντουλάπα». Στη μέση του σπιτιού υπάρχει μια αλάνα που λέγεται «σαλόνι» κι εκεί δεν κοιμάται κανείς. Για να βγεις κάτω στον δρόμο, έχει κάτι ψηλές και βαρετές σκάλες – ή πρέπει να μπεις σε κείνο το τρομακτικό κουτί που λέγεται «ασανσέρ». Και φυσικά αν σε πετύχει ο γείτονας στο ασανσέρ γίνεται φασαρία επειδή είσαι σκυλί και δεν επιτρέπεται. Τα παιδιά της οικογένειας, που μας κατέβαζαν για βόλτα, μας υπερασπίζονταν, εμείς κουνούσαμε τις ουρές και δίναμε όσο πιο πολύ κεράκι μπορούσαμε, αλλά παρά τις προσπάθειες κανένας στην πολυκατοικία δεν μας κώνευε. Η ευγένεια, σκεφτόμουν, είναι κι αυτή μια απάτη. Τίποτα δεν είναι αυτό που φαίνεται.

Ο Ιταλός ΑΡΤΟΥΡΟ ΠΕΡΕΘ-ΡΕΒΕΡΤΕ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ «ΠΑΤΑΚΗ»

Ο Ιταλός αφηγείται μια συναρπαστική ιστορία βασισμένη σε πραγματικά γεγονότα, στο περιθώριο της Ιστορίας. Μεταξύ 1942 και 1943, κατά τη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου πολέμου, Ιταλοί μάχιμοι δύτες βύθισαν ή προκάλεσαν ζημιές σε δεκατέσσερα συμμαχικά πλοία στο Γιβραλτάρ και στον κόλπο του Αλχεθίρας. Η εικοσιεπτάχρονη Ελένα Αρμπουές, ιδιοκτήτρια βιβλιοπωλείου στη μικρή πόλη Λα Λίνα, βρίσκει ένα ξημέρωμα καθώς περπατάει στην παραλία έναν άνδρα αναισθητο στην άμμο. Πρόκειται για έναν από αυτούς τους δύτες, τον Τεζέο Λομπάρντο. Σπεύδει να τον βοηθήσει, αγνοώντας ότι αυτή η αυθόρμητη απόφαση θα αλλάξει για πάντα τη ζωή της.

Εφιαλτικές νύχτες: Νοέμβριος 1942 PETER ENGLUND

ΕΚΔΟΣΕΙΣ «ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ»

Κάτι για τον ρυθμό διαβάσματος

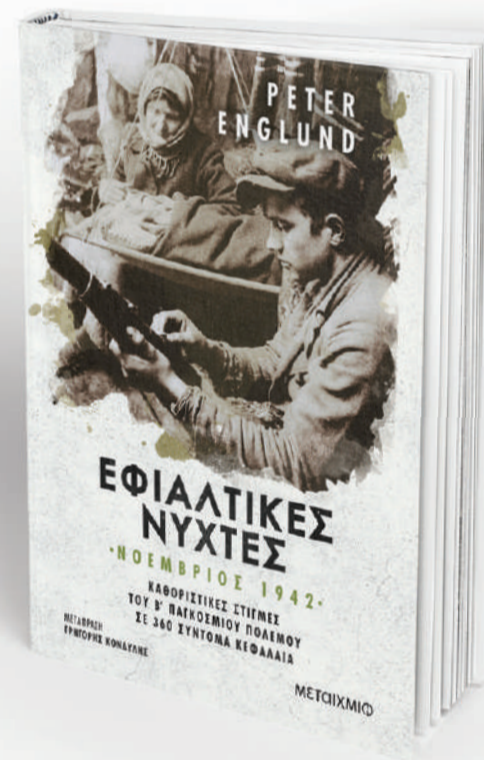
Υπάρχει ένας προσωπικός μετρονόμος, σαν το ρολόι που μουσικά αποτυπώνεται στη Δουνκέρκη του Νόλαν, για κάθε βιβλίο που πέφτει στα χέρια σου. Σελίδες φεύγουν με κρεσέντο σε ένα rage turner, κεφάλαια σαν σύνθεση για όμπσε περνούν ψιθυριστά από δίπλα σου και μένει η μελωδία σα νανούρισμα, λέξεις θυμίζουν μια εφιαλτική συγχορδία με ξεσπάσματα που οι χορδές συντονίζονται με τα σωθικά. Στις «Εφιαλτικές νύχτες» συνέβη το εξής: Η ανάγνωση θύμιζε παλιό τηλεγράφο που στέλνει σημαντικά μηνύματα αλλά είχε πολλές διακοπές για να αποφύγεις τις εχθρικές προσπάθειες κατασκοπίας. Είχε κάτι το επείγον που για κάποιο λόγο διήρκεσε παραπάνω από το κανονικό. Ίσως και να έφταιγε το καμουφλάζ, τι να πω;

Κάτι για τον Β Παγκόσμιο

Στις αρχές του Νοέμβρη του 1942 φαινόταν ότι οι δυνάμεις του Άξονα μπορούσαν ακόμα να κερδίσουν: στο τέλος του μήνα, όλοι συνειδητοποιούσαν ότι το να χάσουν ήταν ζήτημα χρόνου. Μεσολάβησαν το Ελ Αλαμέιν, το Γκουανταλκανάλ, η απόβασση στη Γαλλοκρατούμενη Βόρεια Αφρική, η αποχώρηση των Ιαπώνων από το Κοκόντα στην Παπούα Νέα Γουινέα, και φυσικά η περικύκλωση του γερμανικού στρατού από τους Σοβιετικούς στο Στάλινγκραντ. Ήταν μόνο ένας μήνας, ίσως όμως ο σημαντικότερος του εικοστού αιώνα, όταν όλα κρέμονταν από μια κλωστή. Το βιβλίο βασίζεται εξολοκλήρου σε ημερολόγια, επιστολές και απομνημονεύματα ανθρώπων που ήταν εκεί.

Κάτι για τους pop παραλληλισμούς

Στάση ένα. Στο βιβλίο ανάμεσα στα 360 σύντομα κεφάλαια –βινιέτες εμφανίζονται οι Sonderkommando. Οι ειδικές μονάδες εργασίας στα ναζιστικά στρατόπεδα συγκέντρωσης που εξαναγκάζονταν να συμμετέχουν στις θηριωδίες των Ναζί και ήταν συνήθως Εβραϊκής καταγωγής. Το όνομά τους έχει και η σημαντική ποιητική συλλογή του Γιάννη Στίγκα που αξίζει να διαβαστεί με ευλάβεια.

Σκηνή δυο. Στο Στάλινγκραντ ένας ήρωας από το παλμαρέ του βιβλίου βλέπει ένα απόκοσμο παγωμένο γλυπτό από ανθρώπινα πτώματα. Η εφιαλτική εικόνα βγαλμένη από τους πίνακες του Ιερώνυμου Μπος συναντάται και στον φετινό κύκλο του True Detective.

Κάτι για τον συγγραφέα

Ο Peter Englund (Πέτερ Ένγκλουντ) είναι Σουηδός συγγραφέας και ιστορικός. Από το 2002 είναι μέλος της Σουηδικής Ακαδημίας, ενώ από το 2009 ως το 2015 διετέλεσε μόνιμος Γραμματέας της Ακαδημίας. Πολυβραβευμένος και πολυμεταφρασμένος, τα βιβλία του έχουν επαινεθεί από διακεκριμένους ιστορικούς, όπως ο Antony Beevor και ο Simon Sebag Montefiore.

Κάτι σαν γενικό συμπέρασμα

Με μια πινακοθήκη ηρώων που ο συγγραφέας θέλει να τους αποσύρει από το ικρίωμα της λήθης και να τους δώσει παραπάνω ζωή, το βιβλίο διαβάζεται σαν ένα μορχεισιανό ημερολόγιο ή μια καταγραφή-πολεμικό ρεπορτάζ που έχει θόρυβο από σφαίρες αλλά και σουχία σαν πρωινό Απρίλη. Απαιτεί τη προσοχή σου αλλά σου ανταποδίδει γενναϊόδωρα κάτι σχεδόν πρωτόλειο σε γραφή αλλά εν τέλει καθόλου πειραματικό και καθόλα γενναίο.

Μιχ. Παπ.